

DUBŇANSKÉ FARNÍ NOVINY



č. 3 vyšlo 20. 2. 2016 – zimní/jarní

Než skončí „dlouhé zimní večery“

Milí přátelé!

Den se pomalu prodlužuje, večery se krátí... Dokud je ještě trochu času na čtení, rád bych Vám věnoval jeden výtisk „mého hobby“ – časopisu Milujte se!, na jehož vydávání se podílím. Snad Vás příběh, který se v něm vypráví, zaujme tak, jako zaujal mě: André Frossard, člen Francouzské akademie a jeden z nejvýznamnějších francouzských žurnalistů pocházel z rodiny, která byla všechno jiné než „věřící“, jeho otec Ludovic-Oscar Fossard byl zakladatelem Francouzské komunistické strany a zároveň jejím prvním generálním sekretářem. André jednoho dne – více méně náhodou, pokud vůbec v našem životě existuje něco jako náhoda... – vešel do malé pařížské kaple na ulici d'Ulm. Vešel tam jako nevěřící a sám z toho byl v naprostém šoku, když za pět minut vyšel jako věřící. V jedné ze svých knih, světoznámém bestseleru přeloženém do desítek jazyků, píše: „Já sám jsem byl překvapen, že se při východu z kaple cítím jako katolík, asi stejně, jako kdybych se při východu ze zoo cítil jako žirafa.“ (André Frossard: „Bůh je, já jsem ho potkal. Je jiný svět“, vydal Zvon, Praha 1992, str. 91). Jeho příběh vypadá neuvěřitelně, ale je pravdivý – před jeho

uveřejněním v časopise Milujte se!, jsem kontroloval všechny detaily v jeho vlastních knihách, ve kterých svůj příběh on sám opakovaně popisuje.

*Přeji Vám pěkné počení
Váš*

P. Pavel Zahradníček

farář v Dubňanech

*(můj mobil je 731 402 651, email
pavel@fatym.com)*

U brány nebe

Příběh pro zamyšlení – v časopise Milujte se!, který je přílohou těchto Dubňanských farních novin, ho najdete na str. 58 spolu s dalším zajímavým příběhem nazvaným „Nejvyšší cena“.

Jeden člověk po smrti váhavě přistoupil k velké bráně Božího domu. Zaklepal. Otevřel mu usměvavý anděl a posadil jej do čekárny před rájem. Prostředí zde bylo velmi přísné. Vypadalo to tu skoro jako v soudní síni.

Muž čekal a přepadal ho stále větší strach. Po nějaké době se anděl vrátil. V ruce držel papír, na kterém bylo nahoře nadepsáno slovo „účet“. Muž vzal papír a četl: „Světlo slunce a šumění větví, sních a vítr, létání ptáků a tráva. Vzduch, který jsme dýchali, a pohled

na hvězdy, večery a noci...“ Seznam byl velmi dlouhý.

„...dětské úsměvy, dívčí oči, čerstvá voda, ruce a nohy, červeň rajčat, pohazení, písek na plážích, první slovo tvého dítěte, svačina na břehu horského jezera, pusa od vnuka, mořské vlny...“

Čím déle muž četl, tím víc se ho zmocňovala tíseň.

Jaký bude součet? Jak a čím bude vůbec moci všechny tyto věci zaplatit?

Zatímco s bušícím srdcem pokračoval ve čtení, přišel Bůh.

Položil mu ruku na rameno.

„To je ode mě, zdarma,“ řekl a usmíval se, „až do konce světa. Bylo mi opravdu potěšením!“

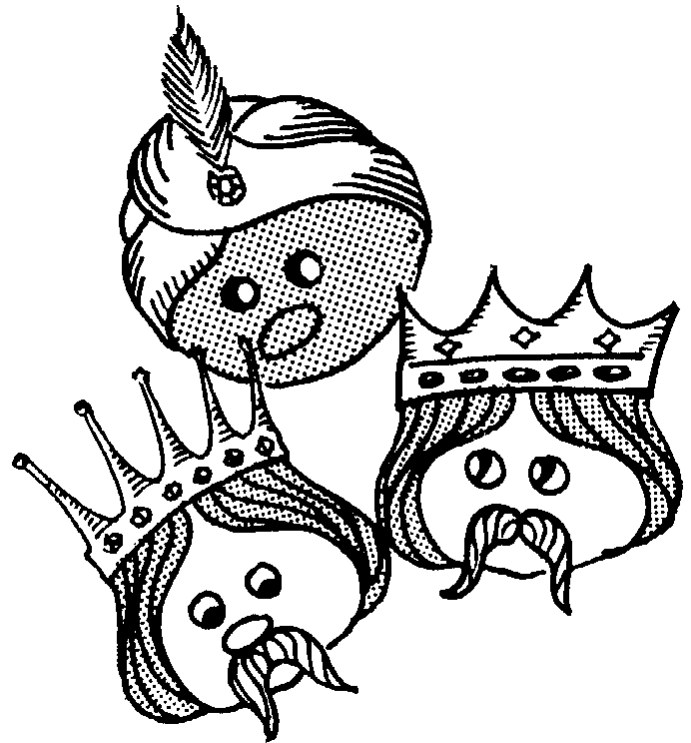
(podle Bruno Ferrery)

V celé Bibli se Bůh představuje jako ten, kdo rozděluje dary.



Poděkování za Tříkrálovou sbírku

Upřímně Pán Bůh zaplat'
Vám všem, kteří jste
prostřednictvím letošní Třík-
rálové sbírky pomohli Charitě
pomáhat v roce 2016 lidem
v tíživých situacích.



Tříkrálová sbírka ve zkratce

- Tříkrálová sbírka letos proběhla v Dubňanech o víkendu 8. až 10. ledna 2016. **Celkem chodilo 21 skupinek**, ve kterých byl jeden vedoucí a dvě až tři děti.
- Sebou měli zapečetěné pokladničky, do kterých jste mohli vhazovat své finanční příspěvky na pomoc lidem v tíživých situacích. **V letošním roce bude výtěžek Tříkrálové sbírky na Hodonínsku použit na tyto účely:** pomoc rodinám, které se ocitnou v nepříznivé sociální situaci, úpravy Denního centra a Noclehárny pro lidi bez přístřeší. Dále podpora provozu zubní ambulance, kterou zřídila charita Hodonín ve Svaté Heleně v Banátu (jde o horskou oblast v Rumunsku, kde v dosti drsných podmínkách žijí již po staletí naši krajané). Vaše dary také poslouží v průběhu roku 2016 lidem, kteří se ocitnou v tíživé situaci v důsledku nepokojů nebo živelných katastrof.
- **V Dubňanech celkový výtěžek činil 113.968 Kč**, což je o 8.000 Kč více než v loňském roce. Od roku 2006 se celková částka zvýšila o 51.251 Kč.
- Mnohokrát děkujeme všem dárcům za štědrost a otevřená srdce pro potřebné i pro koledníky, které jste moc hezky přivítali ve svých domovech. V jednom bytě mi mladý muž řekl: „Já vám sice přispěji, ale připadne mi to jako malá kapka v moři.“ Já jsem nad těmito slovy chvíli uvažovala a pak jsem si sama odpověděla, že moře dělají právě ty malé kapky. Jako moře by nebylo bez malých kapek, tak by ani tato sbírka nebyla bez jednotlivých příspěvků. Každý příspěvek má velkou cenu.
- Tato sbírka má kořeny už v dřívějších dobách, kdy děti chodily koledovat a vinšovat od domu k domu, proto vidím důležitost i v tom, že k lidem nejdeme jen požádat o příspěvek, ale jdeme je navštívit, popřát do nového roku, zazpívat a napsat svěcenou křídou přání požehnání pro dům nebo byt. Písmena K + M + B totiž znamenají nejen zkratku jmen „svatých tří králů“ tak jak je uchovává tradice (Kašpar, Melichar a Baltazar), ale i zkratku latinských slov „Kristus mansionem benedicat“ (což znamená „Kristus ať požehná příbytek“).

Dana Trachtulcová

Na závěr jeden vtíp (pro zasmání i pro zopakování něčeho z Bible):

„Děti, vždycky se řiďte zásadou, že je lepší dávat než dostávat – tak to říkal Pán Ježíš!“ poučuje pan farář.

„Náš tatínek to taky říkává,“ přisvědčí Slávek.

„A čím je tvůj tatínek?“

„Boxerem.“

